

Bahir verzen 113-116

paul horbach

Sleutelwoorden in deze verzen 113-116 zijn

113: 12 stammen (SheBeT), 12 pijpen, Koning, m broeders/vaders- zonen, bron-water

114: vierkant-cirkel

115: cirkel, punt- vocaalpunt

116 vocaalpunten, geur- offer

Eerste YHVH- tweede YHVH

Hoor O Israël, YHVH onze God, YHVH is één!

Over de 12

12 stammen (SheBeT)

In vers 94 wordt al verband gelegd met de (72) Namen van de Heilige en de stammen van Israël (elk stam 6 namen). Er zijn 12 leiders (aartsengelen, met 6 vleugels, die zich uitdrukken in 6 krachten) die met de stammen corresponderen

Elke leider bezit 6 krachten

De 72 namen corresponderen met Atziluth

De 12 aartsengelen met Briah

De 12x6 krachten met Yetsirah

In vers 95 wordt gezegd dat de Heilige een enkele boom bezit waarin zich 12 diagonalen bevinden. Deze diagonalen worden daar de armen van de wereld genoemd (die zich uitdrukken in de Draak (Teli), in de hemelkoepel (Gilgul) en in het hart (Leb)

De diagonalen houden verband met de 12 enkelvoudige letters, die dus alle 6 krachten bevatten.

Je kunt ook zeggen dat elke letter dus eigenlijk zeventvoudig is, namelijk de letter als centrum/bron en de 6 krachten die daarin en daaruit vloeien.

In vers 106 wordt nader ingegaan op de Teli, de Hemelkoepel en het Hart.

Dit vers geeft met zoveel andere verzen aan dat alles van ons uit beleefd menigvuldig is, een tweeheid (of veelheid) heeft.

Ook is vers 112 wordt de 12 letterige naam in verband gebracht met de 12 stammen.

§113

Rabbi Rachumai ging zitten en sprak:

Wat zijn de twaalf stammen [ט ו ש, *ShVeT*] van Israël?¹

Dit leert ons dat de Heilige, gezegend zij Hij, twaalf staven² heeft.

Wat zijn zij?

Een gelijkenis: Een koning bezat een waterbron en al zijn broeders hadden enkel water uit deze bron en zij konden hun dorst niet langer verdragen. Wat deed hij? Hij maakte twaalf pijpen tussen de bron en zijn broers en noemde hen naar hun zonen en zei hen: Indien deze zonen net zo goed zijn als hun vaders dan zal ik deze pijpen vullen. Dan zullen hun vaders net zoveel kunnen drinken als zij willen en ook hun zonen. Indien die zonen echter niet waardig genoeg zijn en niet doen wat juist is in mijn ogen, blijven deze pijpen enkel werken en zal ik hen water geven, onder de voorwaarde dat zij [de vaders] niets aan hun kinderen geven omdat die niet naar mijn wil handelen.

¹ Zie §112 waar de 12 Namen in verband worden gebracht met de 12 stammen.

² *Shevet* betekent behalve 'stam' ook: staaf, knots, roede, scepter, staf, stok.

Commentaar Vers 113

De namen van de Heilige worden in verband gebracht met de stammen. Mij lijkt dat dit wijst op de 12 heilige eigenschappen van de Heilige, die voor ons weliswaar verborgen zijn, maar die zich door de namen, de leiders, opzieners uitdrukken in krachten die in de schepping ontvangen kunnen worden en door de schepping kunnen worden gemanifesteerd.

Deze eigenschappen begrenzen ook de wereld, armen, en houdt de chaos 'op afstand'.

De Broeders/Vaders/Zonen zijn sefiroth.

Vaders in de wereld van Briah

Zonen in de wereld van Yetsirah

Zij zijn als het ware de vaten van manifestatie in de verschillende werelden.

En deze worden van leven voorzien, belevendigd door de waterbron van de Koning (de Heilige, waaruit alles is, gaat en komt.

Het vers spreekt over samenhang, onderlinge relaties, afhankelijkheid. Dat zijn de 12 pijpen, die dus uitdrukking zijn van de 12 krachten (vers 94)

Ze moeten moeten harmonisch verbonden blijven.

We zien dus twee offers.

Offer van de Heilige die zich in zijn namen uitdrukt in de werelden. Zich breekt ten behoeve van Zijn schepping

Het offer van de Schepping behelst de nameen (de namen) te herstellen, tot eenheid te vernieuwen. Dat is: navolging, offer niet ten behoeve van je zelf (dus om te ontvangen voor jezelf) maar om te geven.

Mij zegt dit vers op mijn niveau dat ik aandachtig moet zijn, moet luisteren vooral in het hart, want anders stroomt de bron en het levens water niet naar en in mij. Dit is ontvankelijk zijn.

Het gaat erom dat het beeld gelijkenis wordt, op alle niveaus. Dus vereist ook activiteit van 'doorgeven'.

Dan wordt/ is de Naam in de schepping identiek aan de Heilige in het Allerhoogste. De eerste en tweede YHVH zijn één.

Is inderdaad ; Hoor O Israel, YHVH is onze God, YHVH is één.

Dat wordt ook uitgedrukt in de eerste regels van het gebed Onze vader:

***Onze Vader die in de hemel zijt
Uw Naam worde geheiligd.***

§114

Wat is de betekenis van *shevet*? Iets eenvoudigs dat niet vierkant is.³

Waarom?

Omdat het onmogelijk is dat een vierkant zich in een ander vierkant bevindt.⁴ Een cirkel kan daarentegen door een vierkant heen bewegen. Een vierkant kan niet door een vierkant heen bewegen.

³ 'Vierkant' betekent dat de vier werelden niet van elkaar onderscheiden kunnen worden. Dan worden zij 'rond' genoemd. D.w.z. vanuit ons standpunt (beneden = Malkuth) gezien zijn de vier werelden van elkaar onderscheiden, maar vanuit het standpunt van de Heilige vormen zij een geheel.

⁴ Op ons niveau van de werkelijkheid kunnen de stoffelijke vormen zich niet op een en dezelfde plaats bevinden, maar op de hogere niveaus van werkelijkheid bestaat deze kwantitatieve ruimte niet en kunnen alle vormen elkaar wederzijds doordringen.

§115

Wat is een cirkel?

Dat is een punt in de Torah van Mozes⁵ want die zijn allemaal rond. Zij bevinden zich in de medeklinkers zoals de ziel bij de mens zich in het lichaam bevindt. Wij kunnen niet langer leven als zij niet meer in ons aanwezig is. We kunnen ook zonder haar niets zeggen, of het nu veel of weinig is. Evenzo is het onmogelijk om een woord, groot of klein, zonder deze vocaalpunten uit te spreken.

Overweging

Met betrekking tot de verzen 114- 115 nog een mij aansprekend beeld.

Ik moet hierbij denken aan het Zonnekruis.

Het kruis weerspiegelt het vierkant, de zon de stralende cirkel die het vierkant verlicht en 'domineert'. En in het snijpunt van het kruis en (tevens) in het centrum van de cirkel, het vocaalpunt, de verborgen heilige levensbron van kruis en zon.

§116

Iedere vocaalpunt is rond en iedere letter is vierkant. De vocaalpunten zijn het leven van de letters en dank zij hen kunnen de letters bestaan.

De vocaalpunten komen via de pijpen naar de letters dank zij de geur van een offerande die daar vandaan onmiddellijk opstijgt, zoals er staat geschreven:

De priester zal alles op het altaar in rook doen opgaan als een brandoffer, een vuuroffer tot een lieflijke geur voor YHVH. (Lev. 1: 9)

De [eerste] YHVH stijgt naar de [tweede] YHVH op en dat is de betekenis van:

Hoor O Israël, YHVH is onze God, YHVH is één. (Deut. 6: 4)

Nadere verdieping van verzen 113-116

12 pijpen-12 diagonalen in de boom vóór de val- 12 enkelvoudige letters- 12 stammen.

In de verzen gaat het om leven ontvangen, via de vocaalpunten (de vocaalpunten gezamenlijk door alle werelden heen is het Woord van de Heilige dat zo als levengevend overal in de Schepping gehoord kan worden).

Dit woord via de vocaalpunten geeft aan de geschapen letters, de klankloze medeklinkers (Briah), klank, dus leven. Het doet natuurlijk denken aan de Adem van de Heilige die aan de werelden geschonken wordt, elk moment weer. Hierdoor worden structuren als vaten, levende structuren. Levend wil ook zeggen; met vrijheid om de Adem op 'eigen' wijze te ontvangen en aan te wenden.

De Koning is de Heilige (YHVH, tronend op zijn Kroon (Kether van Briah).

De Broers staan weliswaar heel dicht bij de koning, maar zijn géén koning (Chochmah van Briah). Maar vanuit het 'lagere' schepping zijn deze broers tevens vaderen van de zonen die

⁵ D.w.z. de vocaalpunten in, op of onder een Hebreeuwse letter die een klinker aanduiden.

door hen zijn 'bevrucht'. Zonen verwijst naar het potentiële resultaat van het samengaan van de vaders en de moeders (Binah van Briah), en verwijzen derhalve naar Yetsirah (van Briah). De letters kunnen dus ook opgevat worden als moederstructuren die door de kracht van de vaders leven (zonen), dus klank kunnen voortbrengen.

De letters zijn de oertypen/oerstructuren.

Opvallend is dat de verzen spreken vanuit een woord symboliek. Klank-spreken-ook geuren en offers.

Dat is niet toevallig omdat Briah met 'horen' correspondeert.

De zonen moeten waardig zijn het water uit de bron te ontvangen. Wij mensen zijn op ons niveau deze zonen., en daarom moeten wij dus waardig worden. Dat doen we door in ons hart te luisteren naar de klank van Zijn Woord, Zijn Roepen, daar waar wij luisterend kunnen verstaan is in ons het vocaalpunt. En luisteren is niet genoeg, maar moet zijn vervolg hebben in gehoorzaamheid. Anders wordt de toevoer in de schepping vanuit de bron afgesloten. Droogt de bron in de wereld en in ons op.

Wat wordt van ons gevraagd? De oerstructuren (in Briah) schouwen, dat wil zeggen ontvankelijk ernaar luisteren. Niet alleen elke letter (medeklinker) met al zijn klankmogelijkheden (door Chockmah), maar uiteindelijk als geheel (de 12 verbindende pijpen wijzen daarop). Het vibreren van de heilige letters, van heilige namen, het meditatief verklanken bevorderen dit schouwen. Dan kan leven vanuit Chockmah in Binah stromen en leven 'gehoord' worden.

Vervolgens, beter gelijktijdig, moeten de zonen (wij dus) deel zijn van de schepping wat we horen in ons leven als ons leven tot uitdrukking (laten) brengen, dus uitspreken (Malkuth, mond) De neus speelt hierbij een symbolische rol. Want door de neus ontvangen we de Adem waardoor we in staat gesteld worden te leven, te luisteren (schouwen) en te 'spreken'. We ontvangen de adem en ons leven kan als antwoord, als lofprijzing, als een 'heerlijke' geur van verbinding weer 'opstijgen' naar de Bron van de Adem.

Ons offergeur kan alleen 'heerlijk' zijn als we schouwend ontvankelijk zijn in Binah (Eckhardt: topje van de ziel) en Binah de grondstructuur van ons leven wordt en de grondtoon aan ons leven geeft (in plaats dat we dat zelf doen).

Dus alles tot me laten doordringend zijn er twee offers, die samenhangen en elkaar kunnen weerspiegelen.

Eerstens

is er het offer van de Heilige. Die Zijn Eenvoud doorbreekt en in de schepping 'gebroken' incarneert. Dat is de kwalitatieve differentiatie van de Naam, in de vele letters. De incarnatie van de Naam deze namen, die we misschien mogen ervaren als de verborgen eigenschappen (12 symbolisch, 1 hoogste mysterie) van de Heilige 'in ons' en 'in de schepping' die als Verlangens wachten om 'in ons' en 'door ons' verwerkelijkt te worden.

Daarnaast

Is er 'ons' offer, het offer van de schepping, door alles wat we ontvangen terug te geven (geur). Dus niet voor ons zelf aan te wenden, maar aanwenden om de schepping en ons leven te laten klinken zoals geschouwd in Binah. Vergoddelijking van de levende Schepping Het tot volheid doen komen van de verborgen heilige verlangens, het verzamelen van essenties. Ons leven heiligt dan de Naam, is daar dienstbaar aan en door ons offer wordt de Naam 'opgeheven' op het altaar als lieflijke geur voor de Heilige. Het is dan een beweging. Eén YHVH, één Naam, één God die in zichzelf met zichzelf in relatie is.

Paul Horbach, mei 2013